

MÙA VÀNG

tranh ĐINH CƯỜNG

Chào tháng Mười lặn lẽ đi qua
chào chiếc lá đã vàng trong ký ức
chào dòng sông vẫn muôn đời thao thức
chào con trăng đã tàn lụi theo mùa

Chào con đường không kẻ tiến đưa
bàn tay nắm bây giờ xa xôi quá
biết nói gì cùng muôn vàn chiếc lá
chỉ một màu vàng, vàng cả kỷ niệm xưa

Nhặt bao nhiêu để ghép lại thành thơ
đốt bao nhiêu để cháy bùng quá khứ
ngọn lửa nồng nàn của ngày xưa cũ
đã lụi tàn theo theo năm tháng trôi xa

Lối cỏ một thời diu dặt nhau qua
bao vết tích vẫn còn nguyên ở đó
chỉ có anh là điều không thể có
em đứng giữa trời cùng gió heo may

Tháng mười về cầm ngọn gió trên tay
em loay hoay với giấc mơ vàng vọt
bước chân đi nỗi buồn như thiêu đốt
còn lại gì ngoài chiếc lá gọi nhau

Lá rơi đầy chẳng lấp được niềm đau
em biết yêu sẽ muôn đời vấp ngã
em biết anh sẽ trở thành xa lạ
sao trong em như vừa mới bắt đầu...

p h ạ m n g ọ c

-cho những ngày mưa xa-